

Нормализација односа у БиХ може почивати само на враћању изворном Дејтонском споразуму, а ако ни Бошњаци ни Хрвати неће да га поштују, а спољни гаранси то толеришу или чак чак подстичу, онда је једино рјешење - разлаз, сматра универзитетски професор Ненад Кеџмановић.

Он наводи да међународна заједница није адреса за решавање проблема у БиХ, већ највећи дио тих проблема.

"Иако креатори Дејтонског споразума, Американци су, уместо да бдију над његовом стриктном примјеном, први почели да га руше", написао је Кеџмановић у ауторском тексту за "Политику".

Према његовом мишљењу, да није било тако, народи у БиХ би Анекс 4 прихватили током четврт вијека као свој уставни оквир.

Кеџмановић истиче да 1992. године, када је територијално-етничка измијешаност у БиХ била налик леопардовој кожи, разлаз није био могућ без рата, али да је сада слика сасвим другачија - границе се могу легализовати и три народа у миру разићи.

Кеџмановић напомиње да је власт У Републици Српској у посљедњих десетак година успјела да заустави процес нестајања Српске и да су Бошњаци остали, не само без унитарне БиХ, него и без свог ентитета - сведени на неколико кантона на 25 одсто територије.

"Бошначка нада да би се спољном интервенцијом нешто могло променити, замрла је поразом Хилари Клинтон"

"Њихова посљедња нада да би се спољнополитичком интервенцијом могло нешто промијенити замрла је изборним поразом Хилари Клинтон", наводи Кеџмановић.

Он указује да високи представник у БиХ Валентин Инцко, који је недавно пред Савјетом безбједности УН затражио смјену предсједника Српске Милорада Додика, у својој сарајевској хибернацији није ни примијетио да се свијет око њега промијенио и да САД и ЕУ нису оно што су биле.

Кеџмановић је подсјетио да је предсједник Русије Владимир Путин недавно рекао да ресетовање међународног поретка није почело са Украјином и Сиријом, него бомбардовањем Југославије.

(РТРС)